

ΣΕΒ: «Ναι» περικοπή συντάξεων & μείωση αφορολόγητου, «Όχι» σε επέκταση Συλλογικών Συμβάσεων

του Θοδωρή Μαράκη

Η στάση του ΣΕΒ προκύπτει μέσα από τις δηλώσεις του προέδρου του ΣΕΒ όπως αυτές διατυπώνονται στη συνέντευξη, που έχει παραχωρήσει στο Capital. Στη συνέντευξη με τίτλο **«Θ. Φέσσας: Να τηρηθούν τα συμφωνηθέντα σε συντάξεις – αφορολόγητο»** ο πρόεδρος του ΣΕΒ εξηγεί ότι:

- Είναι υπέρ της περικοπής των Συντάξεων (όπως είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση με την Τρόικα αλλά που τώρα προσπαθεί να ακυρώσει ή να αναβάλει).
- Είναι υπέρ της μείωσης του αφορολόγητου από τις 8.500 € στις 5.000 € (που σημαίνει να πληρώνουν φόρο και αυτοί που κερδίζουν 400 € το μήνα!).
- Είναι κατά της επέκτασης των Συλλογικών Συμβάσεων, ζητώντας οι επιχειρησιακές συμβάσεις να υπερισχύουν των κλαδικών.

Από τη συνέντευξη...

Μεταφέρουμε το κομμάτι της συνέντευξης ατόφιο:

- **ΕΡΩΤΗΣΗ:** Αυτό που ζούμε... είναι η υπόσχεση από πλευράς κυβέρνησης, είτε να καθυστερήσουν είτε να ανατραπούν οι ψηφισθείσες μεταρρυθμίσεις, όπως η μείωση των παλαιών συντάξεων και η μείωση του αφορολόγητου...

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θεωρώ ότι το πιο έξυπνο και ίσως το πιο σωστό θα ήταν αυτά να μην ανασταλούν, γιατί είναι διαρθρωτικά προβλήματα και όχι δημοσιονομικά. Και να δοθούν έκτακτες

ενισχύσεις σε αυτούς που πραγματικά τις έχουν ανάγκη. Και θέλω να πιστεύω και να ελπίζω ότι αυτό θα γίνει...

- Πάντως διακρίνεται μια κατανόηση από πλευράς Κομισιόν και Τρόικας απέναντι στην πρόθεση της κυβέρνησης να μην πάει στις εκλογές με περικοπή συντάξεων...

Επειδή ακριβώς είναι διαρθρωτικό το μέτρο, αργά ή γρήγορα θα γίνει. Είναι καλύτερα να επουλωθεί ή να καλυφθεί αυτό το έλλειμμα στο εισόδημα των ανθρώπων που θα υποστούν τις περικοπές με μια έκτακτη εισφορά... Αλλά το θέμα είναι διαρθρωτικό.

Μιλώ σαν να ήμουν από την πλευρά της κυβέρνησης. Γιατί το δικό μας σχέδιο είναι πώς θα κάνουμε πιο παραγωγική την οικονομία, πως αυξάνουμε τον πλούτο και όχι πως τον ανακατανέμουμε.

...Δεν μπορεί το ύψος της ασφαλιστικής δαπάνης να παραμείνει στο 16% του ΑΕΠ. Δεν γίνεται. Πρέπει να πέσει 4 μονάδες οπωσδήποτε.

- Ταυτόχρονα η κυβέρνηση εξαγγέλλει την επαναφορά των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων. Σας φοβίζει όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων;

Η επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων δεν μας φοβίζει και είναι και αυτονόητο σε μια δημοκρατία και μια δυτική οικονομία. Είναι ένας θεσμός που πρέπει να ισχύει. Αυτό που μας φοβίζει και το λέμε έντονα, είναι η επεκτασιμότητα.

Εμείς λέμε ότι η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση πρέπει να υπερισχύει των κλαδικών και από εκεί και πέρα, το σωστότερο είναι, μέσα στην ίδια την επιχείρηση, εργαζόμενοι και εργοδότες, ξέρουν πολύ καλά πόσο αντέχει η επιχείρηση να πληρώσει τους εργαζόμενους.

Και μερικά σχόλια

Επέκταση των Συλλογικών Συμβάσεων σημαίνει: Αν οι επιχειρήσεις

που έχουν υπογράψει την ΣΣΕ ξεπερνούν το 50% τότε η ΣΣΕ γίνεται υποχρεωτική για το σύνολο των επιχειρήσεων του κλάδου. Πράγμα βέβαια που δεν είναι εύκολο, γιατί το 50+1% πρέπει να αποδειχθεί από το μητρώο των εργοδοτών του κλάδου και δεν είναι καθόλου δύσκολο το μητρώο, να μπαίνει στην κλίνη του Προκρούστη, από το συνδικαλιστικό όργανο των αφεντικών του συγκεκριμένου κλάδου!! Αλλά, παρόλα αυτά, οι βιομήχανοι δεν το θέλουν.

Δεν τους φοβίζει η επαναφορά των ΣΣΕ, γιατί αισθάνονται εξαιρετικά ισχυροί σ' αυτή τη σύγκρουση λόγω της κατάστασης που επικρατεί στο εργατικό κίνημα. Ανεργία, μερική απασχόληση, ανύπαρκτος συνδικαλισμός στον ιδιωτικό τομέα και αν κάπου τους ξεφύγει όπως στη Cosco κ.α υπάρχει το δικαστήριο που θα την βγάλει την απεργία παράνομη και καταχρηστική.

Τους φοβίζει η επεκτασιμότητα για ένα και βασικό λόγω επειδή καθιστά την κλαδική ΣΣΕ πιο ισχυρή από την επιχειρησιακή και ατομική. Κι επειδή μ' αυτό τον τρόπο προσφέρει παράδειγμα σε άλλους εργαζόμενους του ίδιου κλάδου να αγωνιστούν.

Αυτή λοιπόν είναι η «κοινωνική» συμβολή του ΣΕΒ: μείωση του βιοτικού επιπέδου μέσα από τη μείωση του αφορολόγητου, μείωση των συντάξεων και επιχειρησιακές συμβάσεις αντί των κλαδικών (αλλά κατά τα άλλα υπέρ των συλλογικών συμβάσεων)!

Όλα λογικά!

Γιατί η πολιτική των Μνημονίων ήταν πάντα σύμφωνη και εξυπηρετούσε τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου στη χώρα μας και δεν ήταν αποτέλεσμα, απλά, της «απώλειας της εθνικής «κυριαρχίας» όπως διατυμπανίζει η «πατριωτική αριστερά